

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/276/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112228703
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6112228703.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudkýň JUDr. Danica Kočíčková a JUDr. Ama Odalošová, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS, a. s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, v konaní právne zastúpený JUDr. Alanom Strelákom, Advokátska kancelária so sídlom Na vřšku 12, Bratislava, IČO: 31 819 702, proti žalovaným: 1/ Q. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, H. A., 2/ V. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XX, H. A., o zaplatenie 685,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/, 2/ zo dňa 19. 04. 2016 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/204/2013 - 146 zo dňa 17. 03. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Procesný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu v sume 495,- Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne p. a. zo sumy 495,- Eur od 31. 01. 2012 do zaplatenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žaloba v prevyšujúcej časti odplaty za úver bola zamietnutá. Žalobcom 1/ a 2/ bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume súdneho poplatku 21,12 Eur na účet žalobcu a trovy právneho zastúpenia v sume 220,36 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu „navrhol odporcom v 1/ a v 2/ rade uložiť povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne istinu pôvodne uvedenú v návrhu vo výške 685 Eur so zákonným úrokom z omeškania, zmluvnou pokutou a trovami konania titulom uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420112124 zo dňa 19. 08. 2011 (ďalej len zmluva). V skrátenom konaní bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný platobný rozkaz pod č. k. 10RO/493/2012-20 zo dňa 12. 03. 2013. Proti platobnému rozkazu podali odporcovia v 1/ a v 2/ rade dňa 07. 08. 2013 odpor, v ktorom žiadali platobný rozkaz zrušiť a nepriznať navrhovateľovi náhradu trov konania.

V návrhu navrhovateľ uviedol, že dňa 19. 08. 2011 bola medzi navrhovateľom a odporkyňou v 1/ rade ako dlžníkom a odporcom v 2/ rade ako spoludlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420112124 na čiastku 500 Eur za odplatu vo výške 190 Eur. Zmluvou sa odporcovia v 1/ a 2/ rade zaviazali celkovú čiastku vo výške 690 Eur uhradiť v 13 mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 Eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 Eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania

so zaplacením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak.

Odporcovia v 1/ a 2/ rade uhradili sumu len 5 Eur a posledná uhradená suma vo výške 2,50 Eur bola dňa 26. 09. 2011. V súlade s článkom II. vyššie citovanej zmluvy o úvere boli odporcovia v 1/ a 2/ rade povinní zaplatiť 13 mesačných splátok, keďže včas a riadne neplnili, navrhovateľ im oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 OZ. V predžalobnej upomienke zo dňa 14. 12. 2011 navrhovateľ upozornil odporcov na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 01. 02. 2012 navrhovateľ oznámil odporcom, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku dňu 30. 01. 2012. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy nebola evidovaná žiadna ďalšia úhrada. Dlžná čiastka vo výške 685 Eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej sume 690 Eur a čiastkou vo výške 5 Eur, ktorá bola uhradená odporcami. V zmysle bodu 3 Obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, sa odporcovia v 1/ a 2/ rade zaviazali uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy, zmluvnú pokutu vo výške 3,30% z istiny úveru, a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Keďže istina úveru je vo výške 500 Eur, tak dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je vo výške 16,50 Eur. Navrhovateľ si uplatnil zákonný úrok z omeškania.

Zároveň sa odporcovia v 1/ a 2/ rade zaviazali uhradiť podľa bodu 3 Obchodných podmienok náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej však 67 Eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu, najmenej však 67 Eur.

Navrhovateľ pred začatím pojednávania určeného na deň 11. 03. 2014 zobral návrh späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 115,50 Eur.

Súd podľa § 96 ods. 1 OSP konanie v tejto časti zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty 115,50 Eur pred začatím pojednávania vo veci samej, nebol potrebný súhlas odporcov so späťvzatím návrhu v tejto časti uznesením č. k. 14C/204/2013-102 zo dňa 21. 10. 2015. Uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co/983/2015-116 zo dňa 15. 12. 2015 bolo uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/204/2013-102 zo dňa 21. 10. 2015 potvrdené.

Odporcovia v podanom odpore proti platobnému rozkazu uviedli, že podali na tunajšom súde návrh vedený pod sp. zn. 16C/167/2011 predmetom ktorej je zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420112124 zo dňa 19. 08. 2011 a v uvedenej veci bolo rozhodnuté, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Mali za to, že ide o prekážku litispendencie a nie je možné, aby prebiehalo o tej istej veci iné konanie.

Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 14C/204/2013-76 zo dňa 11. 03. 2014 tak, že odporcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 500 Eur so zákonným úrokom z omeškania, vo zvyšku návrh zamietol.

Na základe odvolania odporcov Krajský súd Banská Bystrica uznesením č. k. 13Co/982/2015-111 zo dňa 15. 12. 2015 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, zároveň uznesením zo dňa 15. 12. 2015 potvrdil uznesenie zo dňa 20. 10. 2015 o zastavení konania v časti zmluvnej pokuty vo výške 115,50 Eur. Krajský súd Banská Bystrica uviedol, že odporcovia zaplatili dvakrát 2,50 Eur a teda uvedená suma sa mala odpočítať od priznanej istiny, čo nebolo zohľadnené. Po rozhodnutí Okresným súdom Banská Bystrica došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa. Odporcovia s týmto späťvzatím návrhu nesúhlasili a teda je potrebné opätovne vec prerokovať i keď odporcovia k svojmu nesúhlasu nevyjadrili žiadne právne relevantné dôvody.

Súd poukazuje, že skutkový stav vo veci sa napriek rozhodnutiam nezmenil.

Navrhovateľ po rozhodnutí uviedol, že odporcom bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 500 Eur. Na uvedenom úvere odporcovia vykonali úhradu len dvakrát po 2,50 Eur. Odporcovia potvrdili prevzatie peňažnej hotovosti podpisom zmluvy, v sume 190 Eur navrhovateľ zobral návrh späť, táto suma predstavuje nárok na celkový úrok vo výške 20 % z poskytnutej istiny, t. j. 100 Eur a nárok na odmenu za poskytnutie úveru vo výške 18 % z poskytnutej istiny vo výške 90 Eur.

Odporcovia v 1/ a v 2/ rade v písomnom vyjadrení opakovane poukázali na konanie tunajšieho súdu sp. zn. 16C/167/2011 a poukazovali na prekážku litispendencie s tým, že napriek tejto skutočnosti súd konanie nezastavil, poukazoval na iné rozhodnutia. Neuviedli žiadne skutočnosti k uzatvorenej zmluve, neuviedol a nepredložil dôkazy o tom, či na predmetnú zmluvu vykonal ďalšie splátky, ak áno kedy a v akej výške.

Odporcovia v 1/ a v 2/ rade vo svojom písomnom vyjadrení uviedli, že súhlasia, aby súd konal a rozhodoval v ich neprítomnosti. Súd potom podľa § 101 ods. 2 konal a rozhodol v neprítomnosti odporcov v 1/ a v 2/ rade, ktorí do konania predložili správu Bytes, s. r. o., Detva ako predpis mesačnej zálohovej úhrady za užívanie bytu 60 Eur + mesačné náklady na Sipo 64,64 Eur, splátka navrhovateľovi 30 Eur,

náklady na lieky, cestovné, lekárov 15 Eur, náklady na cestovné odporokyne v 2/ rade vo výške 2 Eur spolu 171,64 Eur.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že navrhovateľ trvá na návrhu v časti zaplatenia pôžičky 500 Eur, nerozporuje, že boli vykonané dve splátky po 2,50 Eur, inú sumu na úver odporcovia nezaplatili. Navrhovateľ zoberal návrh späť právoplatne v časti zmluvnej pokuty vo výške 115,50 Eur a zároveň v časti 190 Eur, ktorú od odporcov nepožaduje, v ostatnom zotrval na svojich písomných a ústnych prednesoch.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Navrhovateľ uzavrel s odporcami v 1/ a 2/ rade Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420112124 na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcom úver vo výške 500 Eur za odplatu vo výške 190 Eur, pričom odporcovia sa zaviazali celkovú čiastku vo výške 690 Eur uhradiť v trinástich mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 2,50 Eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 10 mesačných splátkach vo výške 68,25 Eur. Zo zmluvy vyplýva, že veriteľ je oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy s úrokmi po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak.

Z oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 01. 02. 2012, ktoré bolo doručené odporcom v 1/ a 2/ rade bolo zistené, že úver bol zosplatnený ku dňu 30. 01. 2012 z dôvodu omeškania so splácaním, čím sa celý dlh t.j. istina vrátane úroku a zmluvnej odmeny vo výške 685 Eur so zmluvnou pokutou vo výške 0 % z istiny za každý začatý mesiac omeškania t.j. celkom 16,50 Eur a náhradou účelne vynaložených nákladov vo výške 20 % z úveru (najmenej však 67 Eur), t.j. 100 Eur, stáva splatný. Dlžná čiastka predstavovala ku dňu 01. 02. 2012 sumu 801,50 Eur.

Súd z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/167/2011-118 zo dňa 31. 10. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co/31/2013 zo dňa 08. 10. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 10. 2013 zistil, že bolo vo veci zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420112124 zo dňa 19. 08. 2011 určené, že predmetný úver uzatvorený medzi spoločnosťou TELERVIS PLUS, a. s. a odporcami v 1/ a v 2/ rade sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Skutočnosť, že v uvedenej veci bolo rozhodnuté o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov neznamena, že mal súd konanie vo veci sp. zn. 14C/204/2013 zastaviť z dôvodu prekážky litispendencie. Túto skutočnosť si odporcovia zle vykladajú. Pokiaľ bolo rozhodnuté o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov znamená, že navrhovateľ nemá nárok na poplatky a úroky, ktoré boli dohodnuté v zmluve, t. j. odplatu vo výške 190 Eur, ktorú navrhovateľ v odvolacom konaní zoberal späť, kde však odporcovia bez akéhokoľvek uvedenia dôvodu so späťvzatím návrhu nesúhlasili a preto predmetom konania zostala aj táto odplata. Pokiaľ bolo určené, že úver je bezúročný a bez poplatkov nemá navrhovateľ nárok na túto odplatu a predmetom konania zostáva istina 500 Eur - 2 x 2,50 Eur, ktorá bola odporcom v 1/ a v 2/ rade poskytnutá a teda predmetom konania nie je totožný nárok a odporcovia v 1/ a v 2/ rade majú povinnosť vrátiť poskytnutú sumu vo výške 495 Eur, t. j. po zohľadnení úhrady 5 Eur. Súd poukazuje na prístup odporcov, ktorý odo dňa zosplatnenia úveru ku dňu 30. 01. 2012 úver nesplácajú, na celej istine vykonali len dve splátky po 2,50 Eur. Súd návrhu vyhovel a uložil im povinnosť túto sumu zaplatiť, keďže v konaní nebolo sporné, že v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere im táto suma bola vyplatená, úver

čerpali a bezúročnosť a bez poplatkov úveru neznamena, že nie sú povinný vrátiť základnú istinu, t. j. poskytnutú sumu úveru. Pokiaľ bolo v konaní sp. zn. 16C/167/2011 rozhodnuté znamena, že úver, ktorým bol poskytnutý sú povinný vrátiť bez poplatkov a bez úrokov.

Súd z dôvodu, že odporcovia v 1/ a v 2/ rade nesúhlasili so späťvzatím návrhu v časti o sumu 190 Eur v tejto časti návrh zamietol, keďže úver je bezúročný a bez poplatkov v podstate tak ako rozhodol rozsudkom zo dňa 11. 03. 2014. Pokiaľ poukazujú na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/234/2013 ide o iný skutkový stav.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 495 Eur a prislúcha mu náhrada trov konania podľa § 142 ods. 2 OSP. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., teda podľa pomeru úspechu a neúspechu účastníkov. Trovy konania, ktoré si navrhovateľ uplatnil pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 48 Eur a trov právneho zastúpenia vyčíslených v súlade s Vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nasledovne:

Tarifná odmena advokáta:51,45 Eur

Úkony právnej služby:

Prevzatie a príprava zastúpenia (dňa 07. 11. 2012).....51,45 Eur

Písomné podanie na súd (dňa 07. 11. 2012):51,45 Eur

Účasť na pojednávaní (dňa 11. 03. 2014):51,45 Eur

Režijný paušál 2 x 7,63 Eur:15,26 Eur

Režijný paušál 1 x 8,04 Eur:8,04 Eur

Spolu:177,65 Eur

Cestovné náhrady:

Bratislava - Banská Bystrica a späť - 424 km, spotreba 7,4 l/100 km, cena 1,435 Eur/l.....122,62 Eur

Náhrada za stratu času:

Cesta Bratislava - Banská Bystrica a späť - 9 polhodín x 13,01 Eur.....117,09 Eur

Odmena bez DPH.....417,36 Eur

DPH 20%83,47 Eur

Odmena advokáta, jeho výdavky, cestovné a náhrady za straty času aj s DPH.....500,83 Eur

Súd priznal trovy súdneho poplatku vo výške 21,12 Eur podľa úspechu na strane navrhovateľa 44 % (úspech navrhovateľa 72 % - neúspech odporcu 28 %) a trovy právneho zastúpenia vo výške 220,36 Eur podľa § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16, § 18 podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Iné trovy konania si navrhovateľ neuplatnil.“.

3. Žalovaní 1/ a 2/ proti rozsudku podali odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd rozhodol tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviaže spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu v sume 495,- Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne odo dňa 31. 01. 2012 až do zaplatenia, v splátkach 10,- Eur mesačne, počnúc od prvého mesiaca, ktorý bude nasledovať po právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia. Navrhli v prevyšujúcej časti odplaty za úver žalobcu zamietnuť. Žiadali aj rozhodnúť, že súd konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 115,50 Eur zastavuje. O trovách konania navrhli rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

4. V odvolaní žalovaní uvádzali skutočnosti, ktoré procesný súd mal zanedbať a pochybiť pri akceptácii procesných pravidiel. Vytkli súdu, že nezastavil konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 115,50 Eur. Odvolatelia zastávajú stanovisko, že súd prvej inštancie nesprávne hodnotil a prekrúcal ich tvrdenie z ich písomných podaní litispendencie. V ďalšej časti odvolania žalovaní poukazujú na prieťahy v konaní, pričom na túto skutočnosť sa sťažovali u predsedu Okresného súdu Banská Bystrica a následne aj u predsedu Krajského súdu v Banskej Bystrici. Žalovaným nie je celkom jasné pridelovanie prípadu Okresnému súdu Banská Bystrica sudcom či vyšším súdnym úradníkom. Žalovaní nespochybňujú svoju povinnosť uhradiť žalobcovi nesplatenú časť istiny, ale zdôrazňujú, že poukázali na svoju finančnú situáciu, ako manželov, ktorú podložili dokladmi nielen o výdavkoch (ako to súd uviedol), ale aj o jedinom príjme žalovaného 2/, a to 273,57 Eur, ktorý je pod hranicou životného minima pre 2 osoby. Žalovaný 2/ je jediný, kto môže predmetnú istinu splácať v reálne možných splátkach po 10,- Eur. Bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa so situáciou žalovaných. Ich finančnou situáciou sa však súd vôbec nezaoberal. Záverom žalovaný napádali výrok rozsudku súdu prvej inštancie aj o trovách konania a uvádzali, že z ustanovenia § 150 O. s. p. je súd povinný skúmať, či vo veci neexistujú zvláštne okolnosti, ku ktorým treba pri stanovení povinnosti na náhradu trov konania výnimočne prihliaďnuť.

5. Vyjadrenie podané nebolo.

6. Odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný (§ 379 CSP) a zároveň je viazaný aj odvolacím dôvodom (§ 380 CSP).

7. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaných ustanovení preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania bez nariadenia pojednávania a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vo výroku vecne správny.

11. V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť záverov súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle svojho enunciatu. Dôvody, pre ktoré tak urobil, súd prvej inštancie správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

12. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a k odvolacím dôvodom žalovaných krajský súd dodáva:

13. Odvolací súd nepovažuje za zmysluplné zaoberať sa rozsiahlymi odvolacími dôvodmi žalovaných, ktoré spochybňujú správnosť procesného postupu súdu prvého stupňa. Spochybňovanie správnosti procesného postupu procesného súdu vychádza z nepochopenia a z nesprávneho výkladu procesných predpisov, ktoré súd v priebehu konania je povinný dodržiavať, nie je však jeho povinnosťou vykladať stranám ich zmysel. Súd iba v zmysle ustanovenia § 160 CSP poskytuje stranám poučenie o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom zákonom. Ak teda žalovaný namietajú napríklad, že v písomnom vypracovaní rozsudku vo výrokovej časti absentuje výrok o tom, že konanie o časti zaplata zmluvnej pokuty v sume 115,50 Eur zastavuje, nebolo vôbec povinnosťou procesného súdu sa v rozsudku takýmto výrokom zaoberať. O zastavení konania v tejto sume už predsa bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu č. k. 14C/204/2013 - 102 zo dňa 21. 10. 2015, ktoré bolo potvrdené aj uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/982/2015 - 111 zo dňa 15. 12. 2015.

Namietanou litispendenciou sa procesný súd zaoberal.

Nie je vecou súdu v konaní, ktoré má viesť k vydaniu rozsudku zaoberať sa námietkami účastníckych strán o prípadných prietahoch konania. Otázka prietahov v konaní nespadá do rámca rozhodovania nárokov strán v konaní a nevedie k správnosti posúdenia rozhodnutia vo veci.

14. Odvolatelia správnosť rozhodnutia vlastne nenamietali, pričom výslovne uvádzali, že uznávajú svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 495,- Eur s príslušnými úrokmi. Tvrdili však, že procesný súd neposúdil ich žiadosť o možnosť splnenia dlhu v splátkach, pretože ich majetkové a finančné pomery sú „neutešené“. Treba však poznamenať, že súd je viazaný stavom v čase rozhodovania a súčasné ustanovenie § 232 CSP už neumožňuje súdu, aby v rozsudku určil, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach.

15. V odvolaní je žalovanými vytýkané súdu, že pri rozhodovaní o trovách nepostupoval podľa ustanovenia § 150 O. s. p. V súčasnosti ide o ustanovenie § 257 CSP, ktoré uvádza: „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že za dôvody hodné osobitného zreteľa sa samozrejme považujú aj nepriaznivé osobné a majetkové pomery strany v konaní. Nie je však možné nezaoberať sa komplexne aj ostatnými

okolnosťami, ktoré majú viesť k použitiu ustanovenia § 257 CSP. Je potrebné vždy zvažovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen na strane toho, v ktorého prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patrí nárok na náhradu trov a nie je mu priznaný. Je treba skúmať, či je spravodlivé požadovať, aby svoje trovy konania niesol sám bez nároku na náhradu, aj keď mal v konaní úspech. Pri posudzovaní, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, je treba prihliadať k osobným, majetkovým a zárobkovým a iným pomerom všetkých strán konania, teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení stíhala povinnosť nahradiť trovy. Je však treba si povšimnúť tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnúť aj k postoju účastníkov v konaní. Ak chceli žalovaní rozhodnúť tak, že nebudú zaviazaní na náhradu trov konania, nemali iba deklarováť svoje príjmové možnosti, ale mali doložiť aj svoje osobné a majetkové pomery, mali teda preukázať svoju nemajetnosť.

Nebolo však možné nepovšimnúť si ani stanovisko žalovaných počas pojednávania, keď bezdôvodne nesúhlasili s čiastočným späťvzatím návrhu, čím zapríčinili, že základ, z ktorého bol vypočítavaný advokátsky tarif, bol vyšší. Žalovaní v konečnom dôsledku boli zaviazaní na úhradu trov iba v rozsahu 44 % z ich celkovej výšky, čo za danej situácie je možné považovať za primerané.

16. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi trovy nevznikli, a preto mu ich náhrada priznaná nebola.

17. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).